

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea : Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an : în țară : pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Dela „Solidaritatea”: Comunicat. — Legea conversiunii.
— Lege pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane.

Dela „Solidaritatea”.

Comunicat.

Consiliul de administrație al „Solidarității” a ținut în ziua de 20 Aprilie a. c. o ședință, în care a examinat Legea pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane, publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 88 din 14 crt., ajungând la următoarele concluzii:

1. Prin noua lege principiul reducerii de drept a creanțelor a fost desființat.
2. Decăderea debitorilor în caz de nerespectarea obligațiilor impuse prin lege, este mult mai precisă decât în legile de conversiune anterioare.
3. Garanțiile împrumuturilor au fost menținute intacte.
4. Datoriile cari intră în prevederile legii celei noi, sunt numai cele contractate anterior datei de 18 Dec. 1931.
5. Băncile sunt puse la adăpostul urmăririlor din partea creditorilor pe timp de 5 ani, (art. 16 și 17).

In schimb:

6. S'a amânat plata, ce urma să o facă debitorii la data de 26 Aprilie 1933. Această măsură contribuie la demoralizarea debitorilor, prin permanentizarea ideii de a nu fi obligați să-și plătească datoriile față de creditori.
7. S'au lărgit cadrele beneficiarilor legii, acordându-se favorul de a plăti do-

bânda de 1% și debitorilor proprietari de 100 jug. pământ.

8. Dobânda a fost redusă la o cotă, care face imposibilă existența instituțiilor bancare, cari au un număr mai mare de debitori, intrând în prevederile legii. **Această dobândă de 1% nu stă în nici un fel de raport cu venitul real al debitorului.**
9. Prin legiferarea abandonului s'a luat măsură anticonstituțională, care va trebui să cadă.
10. Toate favorurile prevăzute în art. 55 al Legii pt. asanarea datoriilor agricole din 19 Aprilie 1932 pentru băncile românești din Ardeal au fost desființate. Acest procedeu este absolut nejustificat, într'ucât în repetite rânduri s'a recunoscut și confirmat chiar de pe banca ministerială, că băncile românești din Ardeal au avut o activitate identică cu cooperativele de credit și prin urmare li se cuvine acelaș tratament ca și acestora din urmă.

Neglijarea intereselor băncilor românești din Ardeal prin desființarea favorurilor instituite prin legea amintită este cu atât mai nedreaptă, că cooperativele li s'a făcut din partea Statului, prin chiar Legea pt. reglementarea datoriilor agricole și urbane din 14 Aprilie a. c. un nou cadou de peste Lei 1 miliard și că, în cadrul acestor cooperative și a favorurilor prevăzute în această lege pentru ele intră și toate cooperativele minoritare. **Așa dar, băncile noastre**

românești din Ardeal, cari au făcut zid de apărare în jurul ideii naționale și a țaranului român pe vremea dominațiunii maghiare, sunt puse astăzi în inferioritate față de multe instituții bancare minoritare.

Toate aceste fapte amintite mai sus anihilează buna intențiune a legiuitorului de a reînvia creditul și de a readuce numerarul în circulația de toate zilele.

Pentru aceste motive Consiliul de administrație al „Solidarității“, fără a căuta să detrage câtuși de puțin din marele merit, pe care legea de față îl are prin punerea la punct a demagogiei deșantate de până acum, care propovăduia reducerea și chiar desființarea creanțelor, **se vede nevoit să aducă la cunoștința opiniei publice și a băncilor membre, că va continua și mai departe, cu aceeaș energie acțiunea împotriva legiurilor, cari fac imposibilă ideia de credit și slăbesc și puținii factori ai economiei naționale cari au mai rămas sănătoși.**

De altfel în această chestiune ne vom pronunța în termeni și mai preciși în ziua de 1 Mai a. c., când va avea loc o ședință plenară a Consiliului, completată cu toți membrii Comisiunii speciale.

* * *

Atragem atențiunea băncilor noastre asupra prevederilor articolului 16 din Legea pt. reglementarea datoriilor agricole și urbane din 14 Aprilie a. c. și le recomandăm cu toată insistența să introducă imediat cererea cuvenită la Banca Națională a României pentru reglementarea restituirii depozitelor lor către deponenți, precum și pentru reglementarea dobânzii la aceste depuneri.

Introducerea cererei la Banca Națională a României — în baza textului expres al legii — suspendă orice proces intentat băncii de către deponenți

In acelaș timp, dat fiind, că noua lege a lărgit cercul beneficiarilor conversiunii și, că prin urmare datele de până acum trimise de băncile noastre nu mai corespund situației create prin noua lege, pentru a avea date cât mai precise asupra noii situații, rugăm băncile membre să ne trimită cât mai curând, dar în decurs de cel mult 30 zile dela data prezentului comunicat, următoarele :

1. Suma totală a plasamentului lor per 31 Martie 1933;

2. Suma plasamentului, care intră în prevederile legii noi, pe aceeaș dată (31 Ill. 1933);

3. Procentul, pe care îl reprezintă suma plasamentului, care intră în prevederile legii celei noi raportat la suma totală a plasamentului.

Fiecare instituție își va face bugetul pe anul curent, precum și pe anul 1934, pe baza situației creată de noua lege a conversiunii. În acest buget va considera toate obligațiunile, pe cari le are instituția față de deponenți, Banca Națională, fisc, funcționari, pensionari etc., precum și toate veniturile, pe cari crede, că le va putea realiza din portofoliul conversionist, precum și din portofoliul nefins de conversiune — dacă peste tot un asemenea portofoliu mai există.

Pe baza acestor socofeli ne vor comunica :

4. Dacă vor putea suporta acest buget, resp. care va fi deficitul acestuia pe anii 1933 și 1934.

Sibiu, la 20 Aprilie 1933.

Consiliul de administrație al „Solidarității“.

*) Ședința plenară va avea loc în 1 Mai a. c. orele 9 a. m. în sala de ședințe a Băncii Centrale din Cluj.

Legea conversiunii.

I.

Sistemul politic și conversiunea.

La sfârșit de sesiune parlamentară în Săptămâna Patimilor, într-o ședință de noapte prelungită până în zorii zilei, a fost votată de Parlamentul țării cea mai nouă „Lege pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane“.

În mai scurt timp decât un an de zile avem a treia lege a conversiunii — de astădată a conversiunii generale, — după ce între timp am mai avut și o lege de „interpretare“.

Și putem spune că ideia de conversiune, ideia de a aduce o definitivă și echitabilă armonizare a intereselor opuse, ideia, de a asigura mersul normal și evolutiv al economiei naționale, a fost răstignită — în prețuia crucificării de pe Golgotha — pe crucea așteptărilor și a suferințelor fără sfârșit ale unei națiuni întregi...

Spinoasa problemă a lichidării datoriilor contractate în epoca de inflație, problemă pentru a cărei deslegare se sbat și se svârcolesc conducătorii acestei țări de doi ani de zile, nu a putut afla altă soluție, decât aceea foarte simplă și comodă a *moratoriului*, a așteptării fără capăt... Involuntar îmi vine în minte acel sistem simplist practicat de unii dintre magistrații noștri, cari amână mereu soluționarea proceselor mai grele și mai complicate, până la un nou an judiciar când magistratul este repartizat la altă „secție” și astfel scapă de coșmarul unei „spețe” care-i depășește puterile mintale, sau iubirea de comoditate

Cauza principală a interminabilei amânări și tergiversări în rezolvirea unei probleme atât de *arzătoare* cum este problema datoriilor, este a se căuta în *actualul sistem politic al sufragiului universal*. Este un adevăr acesta, recunoscut și confirmat chiar de către conducătorii politici și nu este fără interes a se fixa din nou acest adevăr, pentru că aci se află punctul arhimedic al „conversiunii”.

În sistemul democratic soarta guvernelor, mirajul puterii, fiind în mâinile alegătorilor „suverani” (?) este firesc că factorul politic reprezentat prin partidele de guvernământ este total constrâns să menajeze acest corp electoral, respectiv pe acei alegători, cari sunt mai gălăgioși și mai pretențioși. Și nu este îndoelnic, că cei mai gălăgioși și totodată mai bine organizați pe frontul politic au fost până azi debitorii. — Deținătorii de capitaluri mici și mari, — acționari, deponenți, institutele de credit etc. — nu au manifestat destulă dârzenie și solidaritate în susținerea intereselor lor.

Oricâtă bunăvoință au avut unii dintre bărbații noștri de stat pentru interesele generale ale creditului, *pretențiile demagogilor au precumpănit* și au ieșit la iveală fie în economia generală a legii, fie în numeroasele amendamente furișate în textul legii în târziile ore de somnolență nocturnă.

Oricât de complexă, delicată și grea ar fi problema reglementării datoriilor ea nu este totuși nerezolvabilă, dacă legiuitorul ar avea în vedere exclusiv rețete economice și financiare. În acest caz soluția ar fi ușor de aflat și ea nu ar fi altceva decât un *compromis* între două interese, opuse, obținut cu jertfe proporționale consimțite de ambele părți,

o adevărată *cale de mijloc*, între extrema dreaptă — reprezentând creditul și interesul general al țării și între extrema stângă — reprezentând interesele egoiste ale debitorilor și interesele politice.

Legile de conversiune confecționate până azi ne prezintă însă în loc de o conciliere a două interese *economice*, un compromis între interesul *politic* și cel *economic*, — compromis în care demagogia a tras totdeauna mai greu în cumpănă, reclamând atâtea sacrificii în dauna colectivității reprezentată prin organizația de stat.

Astfel se explică faptul că în afară de partidul conservator de sub șefia dlui Grigore Filipescu — aproape toate partidele au votat și noua conversiune, și cei cari nu au votat-o (liberalii duciști) nu au cutezat nici ei să dea formulă mai bună.

Din aceste considerații se desprinde o foarte prețioasă *concluziune* și anume: *lupta pentru apărarea creditului* — dacă se decide continuarea ei, — *va trebui să se dea pe însăși arena politică și să acționeze direct asupra corpului electoral*.

Este sigur, că *timpul va lucra în favorul creditului și în contra conversioniștilor*, pentru că starea de nesiguranță prelungită prin nesfârșitele *moratorii* va face odioasă conversiunea — în formula ei politică — chiar și în ochii debitorilor, doritori și ei să revină cât mai repede la normal. Nu va fi exclus astfel, ca demagogii conversioniști de azi să devină după 2—3 ani, cei mai înverșunați *anti-conversioniști*, mânați de aceleași sacrosancte interese *personale* și de *partid*...

Între vechile și noua lege a conversiunii.

Dupăce vechile legi de conversiune (legea Argetoianu și Legea Maniu-Mironescu) au trebuit să fie abrogate ca necorespunzătoare, prima întrebare ce trebuie să ne punem în fața noiei legi este aceea, dacă ea rezolvă problema satisfăcător pentru toată lumea? dacă ea salvagardează interesele *creditului* și dacă în această privință prezintă un *progres* real față de legile din trecut?

Dacă comparăm art. 2 din noua lege cu paragraful 4 din legea dela 26 Oct. 1932, care ambele reglementează condițiile de admisibilitate la conversiunea agricolă — vom constata, că *noua lege lărgeste în măsură considerabilă conversiunea agricolă* în raport cu legea dela

26 Octombrie 1932. Pe când legea Maniu (legea de modificare) avea tendința de a restrânge cercul de aplicabilitate a conversiunii rurale în raport cu legea Argetoianu, noua lege se întoarce la legea Argetoianu, lărgind avantajile acordate debitorilor rurali. Astfel legea Vaida vădește o netă tendință de *stânga*, o depășire a programului din alegerile parlamentare, unde se promitea numai menținerea *conversiunii de drept* a micii proprietăți până la 20 jugăre.

Noua lege nu numai că înglobează în conversiunea de drept — cu neînsemnate modificări — pe proprietarii *mijlocii* cu moșii între 20 jugăre și 100 jugăre, dar încadrează în moratoriu — deci în conversiune și pe marii proprietari, înlesnindu-le esențial condițiile de admisibilitate și în special sarcina de dovedire a provenienței datoriei „agricole”. Legea se mulțumește să enunțe în mod vag doar atât, că „Nu trebuie să facă dovada că 80% din datoria inițială provine din investiții agricole (cumpărări de pământ etc.) nici acei proprietari cu peste 50 hectare (100 jugăre)... ale căror investiții în domeniul agricol sunt *notorii* (!) și recunoscute de Ministerul agriculturii și domeniilor” (art. 2, p. C. alin. 5—6). Conversiunea depinde deci de un simplu certificat, din partea Ministerului de agricultură! Și cine nu știe cât de ușor se pot obține aceste certificate?!...

Alte scutiri de condițiunile aplicării conversiunii conține și litera D, de sub art. 2, pentru „proprietarii agricoli de orice categorie”, apoi pentru agricultorii cari își cultivă singuri pământul, și cari pot beneficia de conversiune chiar dacă nu au făcut în termen declarațiile prevăzute de legea din 19 Aprilie 1932.

Art. 15 scutește pe debitori și de preschimbarea polițelor, impunând remiterea de polițe numai acelor debitori, cari încă nu au dat polițe, pe când „polițele existente se vor considera preschimbate la termen prin stampilare și menținerea de suma plătită, menținând și scutirea de timbre.

Dacă vom mai avea în vedere și fragilitatea formulei prevăzută în art. 4 pentru constrângerea creditorilor la renunțarea benevolă la o cotaparte din creanțe — formulă de care ne vom ocupa mai pe larg în articolul viitor;

Dacă considerăm numeroasele *confiscări de drepturi câștigate*, confiscări cari merg până la violarea Constituției, dacă vom mai ține seama și de numeroasele *privilegii personale* introduse în ședința de noapte în textul legii, dacă vom descifra alte numeroase dispozițiuni „bolșevice”, ne vom convinge de temeinicia afirmației noastre, că *legea cea nouă marchează* — în raport cu cele din trecut — o *categorică deplasare spre stânga* în direcția grupurilor: Potârce-lunian-Lupu-Argetoianu.

Dacă vom mai avea în vedere și aruncarea pierderilor în căra statului și a Băncii Naționale, cari vor slăbi poziția monedei noastre, ne vom putea da seama de urmările păgubitoare pe care le va avea legea asupra creditului și asupra finanțelor statului.

Toate aceste calități *negative* nu sunt de natură să justifice optimismul presei guvernamentale — și satisfacția marelui nostru cotidian economic „Argus”, care este încântat de autorii legii, cari s’au gândit la apărarea exclusivă a acelor slabi, într’adevăr loviți de împrejurări adverse” (Nrul 6006 din 16 Aprilie, „Săptămâna financiară”).

Deși recunoaștem marea importanță a privilegiilor acordate institutelor de credit, prin analizarea structurii principale pe care se întemeiază noua lege, precum și dovedirea caracterului anti-constituțional al multor dispozițiuni de principiu și de amănunt, sper să pot face dovada de *inaplicabilitatea și caducitatea* acestei legi, fără a mai aștepta efectele ei „miraculoase” (?).

(Va urma). E L U J. Dr. IOACHIM TOLCIU.

LEGE

pentru

reglementarea datoriilor agricole și urbane.*)

Art. 1. — Se acordă un moratoriu:

a) de 5 (cinci) ani debitorilor agricoli prevăzuți în art. 2, literele A și B din prezenta lege, cu o dobândă de 1% (unu) pe an;

b) de 2 (doi) ani debitorilor agricoli prevăzuți în art. 2, lit. C. din prezenta lege, cu o dobândă de 3% (trei) pe an.

În ambele cazuri dobânda se va plăti la sfârșitul fiecărui an, cu începere dela 1 Decembrie 1933.

Se autoriză Consiliul de Miniștri ca la expirarea acestor termene să prelungească pe ma-

*) Publicat în Monitorul Oficial No. 88 din 14 Aprilie 1933.

ximum 5 ani moratoriul acordat debitorilor prevăzuți la punctul a) pe maximum trei ani moratoriul acordat debitorilor prevăzuți la punctul b).

Art. 2. — Sunt debitorii agricoli:

A. a) Muncitorii de pământ care nu au mai mult de 10 hectare (20 jugăre); preoții, învățătorii, micii meseriași, sătenii proprietari de mori mici fărănești, funcționarii comunali și pensionarii, care n'au mai mult de 10 hectare (20 jugăre); moșnenii, răzeșii, proprietarii de poeni, păduri și goluri de munte, care nu au mai mult de 25 hectare (50 jugăre) fâneață sau culturi; coloniștii care, afară de loturile date de Stat, au mai dobândit până la 10 hectare (20 jugăre); muncitorii de pământ care n'au mai mult de 10 hectare (20 jugăre) și care exercită și o altă profesie în comunele rurale.

În cota de 10 hectare (20 jugăre), 25 hectare (50 jugăre), nu intră dreptul de proprietate din pădurile și pășunile comunale și compose-sorale.

b) Ofițerii invalizi, care în afara lotului dat de Stat, n'au mai mult de 10 hectare (20 jugăre);

c) Cultivatorii de pământ care au în proprietate până la 10 ha și al căror venit neagricol nu întrece jumătate din venitul lor total sau a căror avere neagricolă nu depășește 40% din valoarea actuală a patrimoniului lor, excluzându-se din calculul salariilor ce primesc ca funcționari publici, comunali sau județeni și pensile: Obștile de cumpărare sau grupurile de săteni, care au cumpărat terenuri agricole în comun.

d) Sătenii împroprietăriți cu drepturi stabilite, dar fără titluri definitive de împroprietărire, toți coloniștii, indiferent de întinderea loturilor, care, la promulgarea legii de față, nu au titluri de proprietate, dar sunt probați și așezați la loturi.

B. Proprietarii dela 10 hectare până la 50 hectare inclusiv, care au recurs la beneficiul legilor din 19 Aprilie și 26 Octombrie 1932, în termenele prevăzute ale acestor legi, dacă nu posedă avere neagricolă, ce ar depăși 40 la sută din valoarea actuală a patrimoniului lor și dacă nu au proporțional, o datorie mai mare de 20.000 Lei hec-tarul de pământ cultivabil (arabil, pășune, fânețe); 35.000 Lei pe hectar pentru terenurile îndiguite, drenate sau irigate; 50.000 Lei pentru plantații de pomi, de terenuri împădurite, de ei, foste goluri de munte; 70.000 Lei hec-tarul de vie sau pepinieră și 30.000 Lei pentru hec-tarul de pădure.

Se exceptează din maximum stabilit ca datorie pe hectar datoriile provenite din cumpărări de pământ.

În cota de 40 la sută nu se cuprinde casa din oraș, locuită propriu de proprietar.

La calculul maximumului de datorii pe hectar, împrumuturile în scrisuri vor fi socotite la cursul zilei din momentul publicării legii.

Suma stabilită drept maximum de datorii pe hectar se înțelege numai capitalul inițial împrumutat.

C. Proprietarii de peste 50 Hectare (100 jugăre) care au recurs la beneficiul legilor din 19 Aprilie și 26 Octombrie 1932 în termenele prevăzute ale acestor legi, dacă îndeplinesc următoarele condițiuni:

Să nu aibă datorii mai mari pe hectar decât maximum prevăzut la punctul B; exceptându-se din maximum stabilit ca datorie pe hectar datoriile provenite din cumpărări de pământ.

La calculul maximumului de datorii pe hectar, împrumuturile în scrisuri vor fi socotite la cursul zilei din momentul publicării legii.

Suma stabilită drept maximum de datorii pe hectar se înțelege numai capitalul inițial împrumutat.

Să facă dovada că 80 la sută din datoria inițială (fără dobânzi) provine din cumpărări de pământ, înființări și sporiri de inventar viu și morți, construcțiuni agricole, construcțiuni de locuit la țară, plantațiuni și îmbunătățiri funciare, irigații, indiguiti, drenaje, acoperiri de pagube provocate de incediu, inundații, grindină, îngheț sau secetă care au distrus 80 la sută din sămănături sau recolte, precum și alte investițiuni agricole.

Nu sunt supuși condițiunilor prevăzute în alineatul precedent proprietarii cu peste 50 hectare, a căror profesie principală este agricultura, al căror venit agricol este cel puțin 60% din venitul lor total și ale căror investițiuni, în domeniul agricol sunt notorii și recunoscute de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Nu sunt considerați ca au profesie principală agricultura nici un debitor care plătește impozitul profesional.

Casele din oraș proprietatea agricultorilor și locuite de ei nu intră în calculul cotei de venit.

Nu intră în calculul venitului pensile, salariile și indemnizațiile însărcinărilor și funcțiunilor cu caracter temporar.

D. Nu sunt supuși condițiunilor de mai sus proprietarii agricoli de orice categorie, având 60% din venitul lor din agricultură și ca ocupație principală agricultura, devastați de războiu și moștenitorii lor care vor face dovadă că inventarul, culturile și instalațiunile lor agricole au fost devastate și a căror daune evaluate atunci și raportate la valoarea de azi a Leului, reprezintă cel puțin 70% din cuantumul datoriilor lor inițiale și care se găsesse cu cereri înregistrate ca debitorii agricoli, invocând beneficiile legilor atunci în vigoare.

Agricultorii care își cultivă singuri pământul și au 90% din venitul lor impozabil, provenit din agricultură, cu excepția casei de locuință și a veniturilor întâmplătoare dela însărcinări sau funcțiuni cu caracter temporar, vor beneficia de dispozițiile prezentei legi chiar dacă n'au făcut în termen declarațiunile cerute de legea din 19 Aprilie 1932.

Art. 3. — Sunt considerați agricultori — în vederea aplicării dispozițiunilor legii de față — numai acei care își muncesc pământul personal, în regie, sau în dijmă și ale căror terenuri au fost supuse la impozitul agricol înainte de 1 Ianuarie 1931, sau care au posedat aceste terenuri înainte de această dată, cu excepția succesiunilor deschise și numai pentru datoriile contractate anterior datei de 18 Decembrie 1931.

Debitorii agricoli ale căror bunuri au fost arendate de reprezentanții sau administratorii legali, precum și acei ale căror datorii au fost contractate prin acte cu dată certă înainte de a-și

arenda bunurile, sunt considerați de asemenea agricultori.

Art. 4. — Debitorii menționați în art. precedent, nu vor beneficia de acest moratoriu în cazul când creditorii vor cere plata în modul următor:

a) Ca debitorii prevăzuți în articolul 2, alineatul A, să plătească jumătate din creanța existentă la 1 Aprilie 1933, cu o dobândă de patru la sută pe an;

b) Ca debitorii proprietari de pământ, dela 10 la 50 hectare, care îndeplinesc condițiunile prevăzute la art. 2, alin. B, să plătească două treimi din creanța existentă la 1 Aprilie 1933, cu o dobândă de patru la sută pe an;

c) Ca debitorii proprietari de pământ peste, 50 de hectare, care intră în condițiunile prevăzute în art. 2, alin. C, să se plătească trei sferturi din creanța existentă la 1 Aprilie 1933, cu o dobândă de cinci la sută pe an.

În cazurile prevăzute de alineatele precedente, debitorii sunt obligați a plăti creanțele în rate semestriale egale la 1 Iunie și 1 Decembrie 1933, în așa fel ca ratele anuale să nu depășească o treime din venitul debitorilor, prevăzuți la punctul A, de sub acest art. 1 și jumătate din venitul debitorilor, prevăzuți la punctul B de sub acelaș articol.

Debitorii agricoli prevăzuți la punctul C de sub acelaș articol, vor trebui să plătească drept rate anuale două treimi din venitul lor global, fără însă ca durata plății datorțiilor lor să depășească zece ani. La expirarea acestui termen debitorul va putea fi urmărit pentru restul datoriei.

Debitorii prevăzuți la acest articol, vor putea oferi cote mai mari decât cele prevăzute, precum și orice alte garanții reale, sau personale acceptate de creditorii.

Art. 5. — Debitorii proprietari de imobile urbane cu un venit anual impozabil pe clădiri de maximum 100.000 Lei, în București; 80.000 Lei în celelalte muncicipii și 40.000 Lei în comune urbane, clădite sau dobândite după 1 Ianuarie 1919 și cel mai târziu până la 18 Decembrie 1931 și, care au servit drept locuință, în tot timpul, celui ce a clădit sau celui ce a dobândit, nu vor putea fi urmăriți pentru datorțiile lor provenite din construcția, cumpărarea sau reparații radicale ale imobilului contractate înainte de 18 Decembrie 1931 asupra imobilului de locuință și asupra mobilelor acestei locuințe, dacă vor oferi a plăti datoria lor în 5 ani, în rate egale, semestriale, plătibile la 1 Mai și 1 Noembrie ale fiecărui an, cu începere dela 1 Noembrie 1933, cu o dobândă egală cu scontul Băncii Naționale.

Dacă în cartea funduară sunt mai mulți coproprietari, beneficiarul legii va fi cel care locuiește în casă și suportă asupra sa sarcinile.

Art. 6. Se acordă un moratoriu de 6 luni tuturor debitorilor proprietari rurali, care nu intră în prevederile articolelor precedente dacă cuantumul datorțiilor întrece venitul brut pe un an al debitorului constatat după rolurile fiscale.

După expirarea acestui moratoriu ei nu vor putea fi urmăriți dacă vor oferi a plăti datoria lor în 5 rate anuale egale, plătibile la 1 Decembrie al fiecărui an, cu o dobândă de doi la sută peste scontul Băncii Naționale a României.

De asemeni se acordă același moratoriu tuturor debitorilor proprietari urbani, pentru datorțiile lor ipotecare contractate anterior datei de 18 Decembrie 1931, care nu intră în prevederile art. 5 și dacă cuantumul acestor datorii întrece venitul brut, pe un an constatat după rolurile fiscale.

După expirarea moratorului ei nu vor putea fi urmăriți dacă vor oferi a plăti datorțiile lor în trei rate anuale egale, plătibile la 1 Decembrie a fiecărui an, cu o dobândă de doi la sută peste scontul Băncii Naționale a României.

Art. 7. — Venitul debitorilor prevăzuți la art. 4, punctele a și b, este cel înscris în roluri pentru impozitele elementare.

Prin creanța existentă la 1 Aprilie 1933 și prin datorie în sensul art. 5 și 6 se înțelege suma compusă din capital și procente stipulate prin convențiune cu reducerile convenite de părți sau stabilite prin legile care au micșorat procentul de dobândă, dacă cele convenționale sunt mai mari.

Institutede credit și creditorii care în registre comerciale sunt obligați a libera celor interesați copii certificate după registre și extracte de conturi pentru a se face dovada capitalului și procentelor prevăzute în toate dispozițiile prezentei legi.

Art. 8. — Debitorii cari nu vor îndeplini vreuna din obligațiunile prevăzute în legea de față, sunt decăzuți din dreptul de a mai beneficia de dispozițiile ei, afară de cazul de forță majoră sau orice alt sinistru, care ar cauza lipsa de venituri.

Debitorii decăzuți vor putea face uz de abandonul prevăzut la art. 9.

Art. 9. — Oricare din categoriile de debitori menționați în prezenta lege, nu vor putea fi urmăriți dacă vor abandona $\frac{4}{5}$ din averea lor existentă la depunerea legii de față în Adunarea Deputaților.

În acest caz debitorii vor păstra în patrimoniul lor, liberă de sarcini, o cincime din averea lor, dreptul de alegere aparținându-le în toate cazurile; cincime care este considerată ca un minimum intangibil de existență, însă fără ca această parte să poată întrece în natură două sute hectare, teren rural.

În cazul când un debitor exercită dreptul de abandon $\frac{4}{5}$ din averea sa, sau toate bunurile sale, dacă împărțire nu se poate face în natură, vor fi scoase în vânzare prin licitație publică.

Instanța competentă, la cererea oricărui interesat în Camera de consiliu, va înființa un sechestru judiciar, care va administra numai bunurile abandonate, va depune sumele rezultând din administrație și va cere scoaterea imobilelor în vânzare potrivit regulilor dela bunurile incapabilelor.

Asupra bunurilor rurale Statul are dreptul de preemțiune, pe care îl poate exercita în termen de două luni dela adjudecarea definitivă.

În acest caz, Statul va achita prețul adjudecării în rentă de Stat, amortizabilă în 10 ani, cu 5% dobândă.

Art. 10. — Când sunt mai mulți creditorii, hotărârea celor ce reprezintă $\frac{2}{3}$ din creanță obligă pe toți.

Scrisurile funciare vor fi calculate la valoarea reală.

Consimțământul creditorilor se va lua la cererea celui interesat de către instanța competentă, prevăzută la art. 11, care-i va convoca în acest scop, în termen de cel mult 30 zile dela data cererii.

Art. 11. — În toate cazurile în care prezenta lege prevede oferte, fie de creditori debitorilor, fie de debitori creditorilor, pentru a beneficia de dispozițiile ei, aceste oferte se vor face prin notificări scrise, scutite de timbre și de orice taxe, prin intermediul corporurilor de portărei, notarilor publici sau notarilor comunali.

Pentru orice act, convențiune sau litigiu, încheiat sau născut din aplicarea dispozițiilor prezentei legi, sunt competente: judecătoria domiciliului debitorului, pentru proprietățile până la 10 hectare, și tribunalul, situației imobilului, pentru proprietățile dela 10 hectare în sus. Cu privire la debitorii proprietari de imobile urbane competența va fi a tribunalului situației imobilului.

În cazul când debitorul ar avea imobile situate în circumscripțiile mai multor tribunale tribunalul competent va fi acela al domiciliului debitorului.

Instanțele de fond de urmărire — în orice stadiu — sunt competente să judece, fie neîndeplinirea condițiilor cerute de prezenta lege pentru debitori, fie decăderea acestora pentru neîndeplinirea obligațiilor.

Toate actele, convențiunile, abandonările și înțelegerile de orice fel încheiate sau născute din aplicarea legii de față vor plăti jumătate din orice taxe de timbru sau înregistrare.

Art. 12. — Dispozițiile prezentei legi nu se aplică:

a) creanțelor Statului, județelor, municipiilor, comunelor, regiilor autonome, Camerelor și uniunilor profesionale de comerț și agricultură, băncilor învățătoresci și preoțești, către membrii lor; constituite după eodul cooperației, datorilor către parohii și comitetele școlare de orice natură ar fi, și instituțiile de asistență spitalicească (Eforia Spitalelor civile, Epitropia Sf. Spiridon din Iași, Așezămintele Brâncovenești și Spitalul Elena Beldiman-Bârlad);

b) pensile alimentare și rentelor viagere, creanțelor invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu, până la suma de Lei 150.000, precum și creanțelor minorilor provenite din resturi de preț din vânzări de terenuri agricole, și acele creanțe ale minorilor ale căror fonduri au fost plasate cu autorizarea instanțelor judecătorești;

c) restituirilor de dotă între soți, în caz de dizolvarea căsătorilor și restituirea averii minorilor de către tutore;

d) contractelor de locațiune în ce privește chiriile și arenzile;

e) locațiunilor de serviciu și prestațiunilor de muncă manuală și intelectuală;

f) salariilor și pensilor;

g) daunelor rezultate din infracțiuni la legea penală, chiar dacă faptul a fost amnistiat;

h) creanțelor ce se execută după procedura falimentară sau concordatară;

i) comercianților și industriașilor în ceea ce privește datorile lor comerciale sau industriale;

j) creanțelor ce au la bază un gaj de scrisuri funciare urbane sau rurale, efecte publice de Stat, județe sau comune și obligațiuni garantate de Stat, precum și acțiuni diverse;

k) debitorilor care au obținut preluarea datorilor de către Stat, în baza planului de stabilizare, până la concurența sumelor obținute, cu excepția debitorilor prevăzuți la art. 2, al. A;

l) creanțelor a căror conversiune a fost făcută de către Institutul de Credit Ipotecar transitoriu, după data de 30 Noembrie 1930, cu dreptul pentru debitori de a rambursa sumele astăzi datorite în termen de cel mult 15 ani, cu dobândă de 2 la sută peste scontul Băncii Naționale, pentru împrumuturile rurale și cu 4 la sută peste scontul Băncii Naționale, pentru împrumuturile urbane;

m) directorilor și administratorilor delegați care s'au împrumutat dela însăși instituțiunile la a căror administrație au participat sau participă. Ei nu pot invoca pentru datorile contractate la aceste așezăminte beneficiile prezentei legi, decât până la cuantumul sumei ce au avut drept capital sau depuneri.

Administratorii, censorii și funcționarii de orice fel ai societăților cooperative care s'au împrumutat dela aceste instituții, nu intră în prevederile acestei legi, pentru sumele cu care s'au împrumutat dela instituțiile ce au condus, decât dacă au obținut împrumutul conform hotărârii anuale a adunării generale, iar fără această aprobare numai până la cuantumul sumei ce au avut drept capital sau depuneri, dacă datoria a fost efectuată în timpul îndeplinirii uneia din însărcinările de mai sus;

n) debitorilor agricoli de orice categorie ar fi, ale căror datorii nu depășesc în total 300 Lei pe ha (2 jugăre), sau 600 Lei pe ha (2 jugăre), către societățile cooperative de orice fel;

o) debitorilor a căror datorie nu trece venitul brut impozabil la global pe un an;

p) debitorilor care nu sunt persoane fizice afară de obști;

q) exploataților de păduri în vederea comercializării sau industrializării, chiar dacă au cumpărat și solul;

r) datorilor către societăți, ori persoane fizice de naționalitate străină, dacă acestea sunt creditoare nemijlocite sau dacă au devenit posesoare a creanței prin gir sau cesiune, cu dată certă înainte de 18 Septembrie 1931.

Prin persoane fizice de naționalitate străină nu se înțeleg cei ce domiciliind în țară nu se bucură de nici o supușenie străină;

s) creanțelor derivând din sultele de partaj;

t) societăților de credit funciare urbane, care funcționează potrivit legilor speciale, pentru împrumuturile ipotecare contractate în titluri.

Societățile suszise sunt obligate a prelunge, la cerere, pe termene lungi, cu plata prin anuități, toate împrumuturile contractate pe termen sub 10 ani;

u) debitorilor care au dobândit bunurile datornicilor lor după 18 Decembrie 1931, pe baza unei executări silite, prin licitație publică, și numai în ce privește aceste bunuri.

Art. 13. — Debtorii agricoli menționați în art. 2, alin. A, către societățile cooperative de orice fel, care nu au plătit o dobândă mai mare de 18%, nu vor beneficia de moratorii, dacă societățile cooperative cer să li se plătească $\frac{3}{4}$ din totalul creanțelor existente la 1 Aprilie 1933.

Creanțele astfel reduse se vor plăti în rate semestriale cu o dobândă de 4% anual.

Ratele anuale nu vor putea depăși cotele din venitul agricol prevăzut la art. 4.

Datoriile societăților cooperative față de Stat, rezultate din mandate speciale, se reduc cu pagubele suferite.

Ministerul de Finanțe este autorizat a încheia o convenție cu Banca Centrală Cooperativă, prin care Statul renunță la suma ce i se datorește de această instituție ca urmare a operațiunilor de lichidare a fostelor Centrale a Băncilor populare și a cooperativelor.

Soldul debitor se va stabili după stingerea prin compensație a tuturor datorilor Statului față de Banca Centrală Cooperativă și după ce se vor scădea sumele ce vor fi reduse prin aplicarea acestei legi din datoriile obștilor debitoare ale Băncii Centrale Cooperative.

Repartizarea acestor sume se va face sub controlul comisariatului guvernului pe lângă Banca Centrală Cooperativă.

Renunțarea Statului la acest sold, este supusă condițiunii ca la rândul ei Banca Centrală Cooperativă, în limita acestui sold, să constată tuturor cooperativelor, proporțional cu diminuările de portofoliu, pe care le-au suferit prin aplicarea prezentei legi, reduceri de datorii sau cestiuni de portofoliu, indiferent dacă lucrează sau nu cu Banca Centrală Cooperativă.

Art. 14. — Datoriile agricultorilor până la 10 ha inclusiv și ale proprietarilor de grădini cu flori sau legume cultivate sub geam în seră pe aceeași întindere, către instituțiile de credit cu un plasament agricol de 70 la sută, care nu au perceput dobândă, comision și spese mai mult de 18 la sută pe an, și ale căror depozite spre fructificare la data de 1 Ianuarie 1931 reprezentau un total cel puțin egal cu capitalul și proveneau în proporție de cel puțin 50 la sută dela sătenii cultivatori de pământ, fundațiuni școlare și bisericile sau orice alte asociațiuni fără scop lucrativ, vor fi reduse cu 25 la sută, capital și dobânzi, dacă institutele creditoare de mai sus vor cere să li se plătească $\frac{3}{4}$ din totalul creanțelor existente la 1 Aprilie 1933.

Creanța astfel redusă, se va plăti în rate semestriale egale cu o dobândă de 4 la sută anual. Ratele anuale nu vor putea depăși cotele din venitul agricol prevăzut la art. 4.

Art. 15. — Pentru mobilizarea creanțelor stabilite după prevederile legii, debitorii sunt obligați ca în termen de 60 zile dela publicarea legii să remită creditorilor lor polițe care vor fi scutite de timbre.

Aceste polițe, precum și cele existente, se vor considera preschimbate la termen prin stampilare și mențiune de suma plătită.

Actualele cambii ale debitorilor care intră în prezenta lege se consideră că au data scadenței la termenul de 1 Noembrie 1933. Dela

această dată, cele agricole se vor considera preschimbate de drept din 9 în 9 luni, iar cele neagricole din 3 în 3 luni.

Art. 16. — Instituțiunile de credit și băncile populare care au în plasamentul lor creanțe intrând în prevederile prezentei legi într-o proporție de cel puțin 30 la sută, vor avea dreptul, din momentul prezentării acestei legi în Parlament, să restituie deponenților, pentru termenul cât proporția acestor creanțe se va menține la cota de mai sus, cote din depozitele spre fructificare depuse anterior datei de 18 Decembrie 1931, în proporție cu capacitatea lor de plată și cu sumele încasate din creanțele prevăzute în această lege.

Dobânda pentru aceste depozite spre fructificare, precum și reglementarea restituirii acestor depozite, se va decide de Banca Națională. Cererea se va adresa de institutul respectiv Băncii Naționale, care va decide regimul restituirii pentru fiecare an.

În caz de refuz din partea Băncii Naționale de a decide această reglementare, institutul de credit interesat se va putea adresa instanțelor judecătorești pentru reglementare.

Introducerea cererii la Banca Națională are putere suspensivă.

Art. 17. — Nu vor putea fi declarate în stare de faliment, timp de 5 ani dela publicarea legii de asanare, cooperativele de credit, sindicatele și cooperativele de orice fel de producători, instituțiunile de bancă cu firmă individuală, colectivă sau constituite în societăți anonime, dacă cel puțin 10% din totalul portofoliului sau plasamentului lor anterior datei de 18 Decembrie 1931, cuprinde creanțe supuse acestei legi, precum și societățile sau comercianții de instrumente și mașini industriale ori agricole, material de construcții, îngrășăminte sau materiale, necesare exploatărilor agricole și viticole, dacă cel puțin 50% din creanțe derivă din vânzarea de mărfuri ce intră în exercitarea comerțului lor special.

Beneficiază de aceste dispozițiuni toate instituțiunile de credit, comercianții sau societățile, mai sus enumerate, care s'ar afla în concordat, ele neputând fi declarate în stare de faliment, timp de 5 ani dela publicarea legii, în caz de neplata ratelor concordatului.

Art. 18. — Toate instituțiunile de credit, de orice natură ar fi ele, al căror portofoliu ar intra în cazurile de aplicațiune a prezentei legi, vor putea, prin derogare dela dispozițiunile codului comercial să utilizeze fondul de rezervă cât și rezervele lor latente, pentru amortizarea deprecierii portofoliului lor, fără îndeplinirea vreunei din formalitățile prevăzute de codul de comerț.

Ele sunt autorizate de asemenea a menține în bilanțurile lor la activ, într'un cont special, diferențele ce ar rezulta la portofoliu din aplicarea legii de față.

Acest cont special va fi amortizat prin bilanțurile ulterioare, sumele destinate amortizării fiind scutite de impozitele aferente.

Societățile de asigurare ale căror creanțe ipotecare au intrat în cazurile de aplicațiune a conversiunii de drept a asanării prin reducerea dobânzilor acumulate sau asanării judiciare, au

dreptul să mențină aceste creanțe ipotecare în calculul rezervelor matematice și tehnice, cerute de art. 27 și 28 din legea asigurărilor tot pe valoarea lor întreagă, așa cum au fost primite de Oficiul Asigurărilor, pentru un timp ce nu va depăși 5 ani dela promulgarea legii.

Societățile de asigurare, ale căror plasamente legale la ramura „Dietă”, sunt imobilizate ca o consecință a legii de față, pot cere autorizarea Ministerului de Industrie și Comerț, de a amâna obligațiile de răscumpărare și de împrumuturi la contractele încheiate până la 31 Decembrie 1931, pe o perioadă de 5 ani și pentru o cotă de cel mult 50% din acele obligațiuni.

Atât termenul cât și cota respectivă vor fi fixate de Ministerul Industriei și Comerțului, cu avizul Oficiului pentru controlul asigurărilor, în raport cu situația societăților interesate.

Pentru societățile care la încadrarea în legea lor specială au avut diferența în plasamentele menționate mai sus, vor fi ținute în contul acestora și orice alte plasamente din care urma să se facă acoperirea diferențelor.

Art. 19. — Creanțele de orice natură (capital și dobânzi) încheiate în România între persoane fizice sau juridice de naționalitate română, sau domiciliind sau cu sediul în România, a căror plată s'a stipulat în valută străină, se transformă de plin drept, pe ziua de 1 Aprilie 1933, în Lei, la cursul din ziua contractării datoriei, sau la cel existent pe data de 1 Aprilie 1933, după alegerea debitorului.

Art. 20. — Creanțele asupra cărora s'a făcut aplicațiunea vreuneia din dispozițiunile legii de față, sunt garantate printr'o ipotecă legală, asupra întregii proprietăți imobiliare a debitorului, care ia rang pe ziua înscrierii ei în registrele de transcripțiune sau a intabulării în cartea funduară.

În caz de înțelegere între părți, garanțiile ce se vor consimți pentru executarea obligațiilor luate de creditori, se vor stipula anume.

Ipotecile și privilegiile existente, de orice natură ar fi ele, precum și rangul lor, se respectă.

Art. 21. — Debitorii întreprinderilor de credit, care pot invoca beneficiul prezentei legi, pot să achite datorile ce au către aceste instituțiuni în modul prescris în alineatele următoare, cu îndatorirea ca plata să se facă fără reducerile prevăzute de lege.

Orice întreprindere de bancă este obligată a primi drept plata datorilor către dânsa: chitanțe de depozit, livrete de consemnațiuni și altele asemenea emise de ea, la valoarea înscrisă într'însele plus procentele aferente.

Efectuarea plății, în condițiile de mai sus, are loc indiferent de împrejurarea că debitorul este titularul ori beneficiarul originar, sau că ar fi obținut titlul depunerii printr'unul din modurile legale de transmisiune.

Compensarea între creanța institutului de credit și depunerile are loc numai în cazul când creanța se găsește în portofoliul institutului de credit către care s'a făcut depunerea oferită în compensare.

Compensarea prevăzută în acest articol are loc chiar în cazul când întreprinderea ar fi obținut, pentru plata depunerilor un termen ce nu

este încă împlinit, prin derogare dela dispozițiile art. 1.145 din codul civil și legea concordatului preventiv.

Art. 22. — Contractele de vânzare cu pact de răscumpărare privitoare la bunuri rurale încheiate de locuitorii prevăzuți în art. 2, al. A, după data de 1 Ianuarie 1927 și cele privitoare la toate celelalte bunuri rurale și urbane, încheiate după 1 Ianuarie 1929 se socotesc contracte deghizate de împrumut și vor intra în stăpânirea debitorului de îndată.

Prevederile acestei legi se aplică și debitorilor cu acte de antiteză, care întrunesc condițiunile paragrafului B din art. 2 pentru imobilele rurale, și nu depășesc cuantumul venitului prevăzut de art. 5, pentru imobilele urbane.

Debitorii îndeplinind condițiile de mai sus vor fi repuși de drept în folosința și administrația proprietății lor, cu obligația de a plăti creanța, în conformitate cu prevederile acestei legi, dacă termenul de exercitare a dreptului de răscumpărare n'a expirat la publicarea prezentei legi.

Art. 23. — Creditorii, posesorii de cambii în alb, care în scop de a face pe debitorii lor să nu beneficieze de efectele legii de față, vor completa în mod nesincer acele cambii, fie prin schimbarea datei de emisiune sau a scadenței, fie prin schimbarea cauzei obligațiunii, ori prin transmiterea antedatăată acestor cambii către persoane exceptate dela lege sau în orice alt mod, se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 1—4 ani.

Dovada înfăptuirii acestor manopere se va putea face prin orice mijloc de probă.

În toate cazurile constatate prin cambia astfel completată devine nulă.

Art. 24. — Când debitorul agricol intrând în vreuna din prevederile acestei legi, are datorile sale garantate sau girate și de alte persoane în orice mod, obligațiunile acestea se reduc și se eșalonează după cuantumul, condițiunile și termenele de plată ale creanței principale.

Institutele de credit de orice fel nu pot beneficia de aceste dispozițiuni.

Art. 25. — Petru acoperirea pierderilor suferite de Banca Națională prin aplicarea legilor din 19 Aprilie 1932, 26 Octombrie 1932 și al legii de față.

1. Banca Națională a României este autorizată ca încasările ce se vor face în contul Statului dela portofoliul imobilizat trecut la Stat, prin derogare dela orice dispozițiuni legale anterioare, să fie folosite în acest scop.

2. Prin convențiune specială ce va interveni între Ministerul de Finanțe și Banca Națională se vor aranja modalitățile și condițiunile în care se vor mai acoperi de către Stat pierderile eventuale suferite de Banca Națională.

Art. 26. — Înțelegerile făcute între creditori și debitori, intrând în prevederile legilor din 19 Aprilie și 26 Octombrie 1932 și pentru reglementarea plății datorilor anterioare datei de 18 Decembrie 1931, sunt și rămân valabile, iar debitorii și creditorii vor executa aceste convenții fără a putea invoca dispozițiunile prezentei legi.

Art. 27. — Pe tot timpul aplicării legii de față se suspendă cursul prescripțiunilor și de-

căderilor ce ar putea curge împotriva creditorilor ale căror creanțe au fost supuse dispozițiilor prevăzute într'însa.

Art. 28. — Instanțele judecătorești pot reduce cuantumul prestațiilor accesorii: comisioane, spese de contencios și administrațiune, daune anticipate, onorarii de avocat etc., prevăzute în actul constatator al creanței, și chiar să le anuleze, dacă le vor aprecia că sunt nejustificate și exagerate.

Art. 29. — Toate măsurile de execuțiune silită, anterioare publicării prezentei legi, asupra bunurilor debitorilor intrând în prevederile legii, sunt desființate de drept pe data publicării ei în Monitorul Oficial, afară de creanțele exceptate.

Pe tot timpul moratoriilor acordate și al eşalonărilor consimțite, nici un creditor, pentru vreo cauză sau titlu anterioare datei de 18 Decembrie 1931, indiferent de natura creanței sau de titlul prin care aceasta este constatată, nu va putea înființa sau continua vreo măsură de urmărire și executare, sub orice formă, asupra averii mobile sau imobile și asupra veniturilor ce ar avea debitorii lor, care intră în prevederile legii.

Dispozițiunile de mai sus nu sunt aplicabile creanțelor exceptate prin legea de față.

Art. 30. — În tot timpul aplicării legii de față, în caz când un debitor agricol este împiedecat de a și realiza recoltele printr'un sechestrul de orice fel, președintele tribunalului este în drept a da ordonanță prezidențială definitivă și neapelabilă pentruca recoltele, deși sechestrate și imobilizate, să poată fi vândute cu formele legale, pentru acoperirea la timp a ratei de amortizare.

Art. 31. — Debitorii care în instanța de aplicarea legii de față vor uza de înscrisuri și contra înscrisuri sub semnătură privată netimbrate sau cu taxele de înregistrare neplătite, sunt dispensați de amendă și vor plăti numai taxe de timbru și înregistrare prevăzute de legea timbrului.

Creditorilor care vor uza de titluri netimbrate sau neînregistrate și care nu au ajuns la o înțelegere cu debitorii lor, în termenul prevăzut de lege, la sesizarea din oficiu a organelor de aplicare a ei, li se vor dresa de îndată procese verbale de contravențiune și li se vor aplica rigorile legii timbrului.

Art. 32. — Debitorii agricoli, cu autorizația tribunalului, vor putea face vânzări de imobile pentru aranjarea creanțelor lor. Vânzarea se va face prin licitație publică, fixându-se de tribunal prețul dela care să înceapă licitația, după formele prevăzute la vânzările voluntare ale averilor minorilor. Din prețul rezultat, care se va depune la tribunalul ce va face vânzarea, se vor îndestula creditorii ipotecari asupra imobilului și apoi în proporție creditorii chirografari prin tribunal după tablou.

Art. 33. — Orice înstrăinări, constituiri de drepturi reale, afară de gajurile pe recolte, făcute după data depunerii prezentei legi, nu sunt opozabile creditorilor anteriori datei depunerii acestei legi, cu excepția drepturilor reale ce s'ar constituit în favoarea „Creditului Ipotecar Agricol al României“.

Art. 34. — Procesele pendinte potrivit legilor din 19 Aprilie și 26 Octombrie 1932, se sting, iar actele și probele administrate vor putea fi invocate în litigiile ce s'ar naște potrivit prezentei legi.

Art. 35. — Beneficiază de dispozițiunile legii de față și acei care au un drept de uzufruct, conform art. 285 din codul civil, asupra vreunui bun imobiliar agricol, chiar dacă nu mai au nici un imobil agricol în deplină proprietate, cu condițiunea însă de a nu prejudicia drepturile prevăzute de lege în favoarea copiilor.

Art. 36. — Părinții care administrează averile minorilor lor copii, tutorii și curatorii minorilor și interzișilor, soții administratori și uzufructuari legali ai bunurilor dotale ale soțiilor lor, vor putea cere beneficiile legii în numele și pentru acei a căror avere se află sub administrarea lor.

Ei vor putea constitui toate garanțiile cerute de legea de față pentru acei a căror avere o administrează fără a îndeplini formalitățile cerute de codul civil.

La cererea soților debitori agricoli activul și pasivul soției pot forma un tot cu activul și pasivul soțului.

Art. 37. — Capitalul și dobânda datorite potrivit legii de față se va plăti, în lipsă de convenție sau în caz de refuz, prin depunerea sumei la percepție sau Administrație financiară și recipisa se va înainta la judecătorie sau tribunalul competent, care va repartiza sumele creditorilor potrivit dreptului comun.

Art. 38. — În cazul când, pe baza legilor actuale sau a legilor de asanare ce se abrogă, s'a obținut suspendarea unei urmăriri imobiliare, adjudecatarul va putea cere restituirea sumei depusă drept preț.

Tribunalul, înaintea căruia s'a efectuat vânzarea se va pronunța asupra cererii de restituire în camera de consiliu fără citarea părților.

Art. 39. — Acordul încheiat între debitorii și creditorii în temeiul dispozițiilor prezentei legi constituie titlu executoriu.

Art. 40. — În caz când prin înțelegerea părților s'a consimțit la vreo reducere din creanțe, impozitele și taxele aferente către Stat, se vor calcula numai la cuantumul sumei rămase de plată.

Art. 41. — Bunurile și locuitorii aflați în comunele azi urbane și care înainte de 1 Ianuarie 1930, erau comune rurale, își păstrează caracterul de ruralitate și sătean.

Art. 42. — Se amnistiază infracțiunile încercate sau săvârșite până la data depunerii în Parlament a prezentei legi, individual sau colectiv, în luptă și cu ocazia luptei contra cametel pentru conversiunea și asanarea datorțiilor agricole și pentru suspendarea execuțiilor contra agricultorilor oricum a fost încadrată infracțiunea de către instanțele de urmărire și de judecată, independent de natura creanței.

Art. 43. — Un regulament va desvolta dispozițiunile cuprinse în prezenta lege.

Art. 44. — Dispozițiunile legilor din 19 Aprilie 1932 și 26 Octombrie același an, precum și toate dispozițiunile contrarii din alte legi, sunt și rămân abrogate.

„CÂRȚIȘOREANA“

Cassă de economii, soc. pe acții în Streza-Cârțișoara.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai casei de economii „CÂRȚIȘOREANA“, societate pe acții în Streza-Cârțișoara, prin aceasta sunt invitați la a

XXVII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Streza-Cârțișoara, la 25 Martie 1933, la ora 2 p. m., în localul institutului cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării;
2. Raportul Consiliului de administrație și censored;
3. Citirea bilanțului de pe anul 1932, împărțirea venitului curat și darea absolutului;
4. Alegerea Consiliului de administrație, pe un nou period de 3 ani;
5. Eventuale propuneri.

Consiliul de administrație.

NB. Domnii acționari cari voiesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotență în sensul §-ului 17 din statute sunt rugați a-și depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență cel puțin cu o zi înainte de adunare la cassa societății.

Activa.	Contul Bilanț la 31 Decembrie 1932.		Pasiva.	
	Lei	b.		Lei
Bani gata	1.961	—	Capital social	400.000
Escompt	5.965.320	—	Fond de rezervă	325.000
Efecte	1.500	—	Rez. spec. pt. creanțe dubioase	170.000
Mobilier	5.000	—	Depuneri spre fructificare	4.646.715
Anticipație	6.000	—	Reescont	320.000
			Diverși	24.563
			Dividendă neridicată	40.000
			Profit curat	53.503
	5.979.781	—		5.979.781

Spese.	Contul Profit și Pierdere		Venite.	
	Lei	b.		Lei
Interese la depuneri	94.705	—	Interese de escompt	174.600
Salare	14.000	—	Transcriere pe acții	80
Spese	10.472	—		
Chirle	2.000	—		
Profit curat	53.503	—		
	174.680	—		174.600

Streza-Cârțișoara, la 31 Decembrie 1932.

Dionisie Gândulețiu m. p., cassar.

Petru Tarcea m. p., contabil.

MEMBRII CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE:

Nicolae Ar. Oana, președinte.
Zachiu Banciu m. p.

Ioan Șiaru m. p.
Constantin Oltean m. p.

Ambrosie Neacșa m. p.
Emilian Budae m. p.

Subsemnații membri ai Consiliului de censored am examinat conturile prezente și le-am aflat în regulă și consonanță cu registrele.

Streza-Cârțișoara, la 19 Februarie 1933.

Nicolae Frâncu m. p., președ., expert-contabil.

Ilie Giurca m. p.

Matei Grovu m. p.

